

Ieltsin revifa, Oneximbank creix

Les proclames del president contra el capitalisme salvatge arriben quan ja s'han fet les privatitzacions que donen força definitiva al més agressiu de tots els 'holdings' financers del postcomunisme.

El radiant aspecte físic de Borís Ieltsin anuncia una immediata represa del populisme que tan rendible li ha estat al llarg de la seva convulsa vida política. Ieltsin no solament amenaça de dissoldre la Duma si gosa destorbar-li els pressupostos i anuncia mà dura contra el crim organitzat, sinó que crida els seus propis i protegits oligarques a l'ordre i els diu que o aturen ells el capitalisme salvatge o serà l'estat rus qui ho farà. Hi ha xifres prou explicatives: 300.000 milions de dòlars, uns 45 bilions de pessetes, han estat evadits de Rússia des de l'arribada del capitalisme l'any 1992 fins ara.

Però quan Ieltsin parla d'intervenció de l'estat, no es refereix ni de bon tros a fer renacionalitzacions, sinó a posar fi a les privatitzacions a preu de saldo, al frau en l'administració privada dels fons públics, i a la morositat fiscal culpable del deute de l'estat als milions de treballadors públics i pensionistes. Així mateix, amb aquesta última tanda d'avertiments el president vol donar la sensació que l'estat que ell encapçala creix, es recupera, després d'anys d'aprimar-se fins ser gairebé inexistent. Amb tot, la intervenció presidencial no ha arribat fins que s'han consumat les operacions que han col·locat el grup bancari Oneximbank i el seu home fort, Vladímir Potanin, en primera línia d'avantatges.

Considerat el més agressiu de tots els grups financers, Oneximbank ja és el tercer banc de Rússia. Les seves bones relacions amb el Deutsche Bank li han servit per quedar-se amb la privatitzable

EFE

Sviainvest, l'empresa telefònica russa a partir de la qual es constituirà tota la xarxa informàtica i audiovisual, és a dir, les eines per controlar la informació. Una altra privatització, la de la més gran empresa productora de níquel, Norilsk, tampoc no se li ha escapat a Oneximbank, que ja en controla el 38%. Abans Oneximbank s'havia engrandit amb la gestió de grans empreses públiques, com la d'armes Rosvorujenie, possiblement la que li va aportar més beneficis. I ara la companyia espera la subhasta de privatització de Rosneft, una companyia petrolera molt potent.

La dinàmica que marca Oneximbank preocupa i espanta els protagonistes —fins ara— del capitalisme rus. I al primer ministre Víktor Txernomirdin i artífex de Gazprom, l'antic monopoli soviètic del gas, tampoc li fa gens de gràcia veure que Oneximbank i Potanin

s'acosten al seu territori a través de les maniobres privatitzadores del vice-primer ministre Borís Nemtsov. Nemtsov, que cada cop es perfilava més com afavoridor d'Oneximbank (l'acusen d'haver trucat les subhastes de privatització) és també, ara com ara, el favorit de Ieltsin.

Nemtsov ha començat a capitalitzar els primers èxits reformistes per damunt d'Anatoli Txubais, l'altre ex-vice-primer ministre, excessivament identificat amb les privatitzacions salvatges i l'"acumulació criminal". I ara que el president Ieltsin ha afirmat que no es presentarà a la reelecció l'any 2000, el jove i ambiciós Nemtsov, amb la complicitat del no menys ambiciós Potanin, ha començat a posar pel seu compte les bases econòmiques i mediàtiques de la successió.

Borís Ieltsin, president del primer consell de ministres després de l'atac de cor que el va tenir apartat sis mesos de l'escena política, al desembre de l'any passat. La bona salut de què sembla gaudir ara, l'ha animat a intentar posar fre als desgavells dels seus oligarques, però després que el grup Oneximbank s'hagi col·locat en primera línia d'avantatges.

Llibert Ferri